

עפ"ג 42358/10 - אבי גיא נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"ג 42358 גיא נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 472499/2012

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד

כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ

כב' השופטת מרים סוקולוב

המעורער:
אבי גיא

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

פסק דין

1. המעורער הורשע בבית משפט קמא בעבירה של גידול, ייצור והכנת סמים מסוכנים, עבירה על סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים.

בבית משפט קמא הגיעו הצדדים להסדר טיעון חלקית שאליו נתיחס בהמשך. בעקבות הסדר הטיעון נשלח המעורער גם לקבלת תסקير שירות מבchan. נבהיר כי בפנינו מונח היום תסקיר נוסף עדכני ביותר מיום 15.2.15 לאחר שקיבל את התסקיר והתיחס לנסיבות התקיק, הטיל בית משפט קמא (כב' השופטת ד' שrizli) את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 8 חודשים.

ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים שהוא תלוי ועומד נגד המעורער.

ג. עונשי המאסר בפועל ועונשי המאסר על תנאי ירוצו חלקית בחופף וחלקית במצבבר זה זהה, כאשר מותך תקופה זו תנוכה התקופה בה שהה במעצר, כך ששח"כ ירצה המעורער 10 חודשים מאסר.

ד. בנוסף, הוטלו על המעורער עונשי מאסר על תנאי לתקופות משתנות, בהתחשב בעבירות שcanfולות אותן וכן קנס כספי בסך 1,000 ₪.

על גזר הדין הערעוור בפנינו.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

שני נדבכים עיקריים בהודעת הערעור:

.2

הנדבר האחד, במסגרת אותו הסדר טיעון שהזוכר לעיל הסכימה התביעת כי מכתב האישום בעובדה מס' 1 ימחקו המילים "שלא לצריכה עצמית". על מחיקה זו משתייה הסגנון חלק נכבד מטיעונו.

הנדבר השני, הסגנון טוען כי המערער עבר תהליך שיקום משמעותי ומרשים והוא מקום על כן לסתות ממתחם הענישה שקבע בית משפט קמא, גם בהנחה שמתחם זה הוא מתחם ראוי, מטעמי שיקום.

.3. התביעת טענת כי בית משפט לא שגה, אדרבא הוא הלך לקרו את המערער. התביעת טענת כי המתחם שקבע בית המשפט בין 7 - 20 חודשים מסר הוא מתחם מקובל בתיקים מסוג זה ואף גוטה לפחות, ובענין זה הוגש לעיינו מספר פסקי דין. ובאשר לשיקום, המערער אכן השתקם, אך עולה מتسקיר שירות המבחן, אולם תהליך השיקום איןנו יכול לשאת על גבו את משקל ההכרעה בתיק זה. תהליך שיקום איןנו מענה למשמעות העבירה שמדובר בה ולנסיבות הנסיבות הנסיבות בתיק זה.

.4. עיינו בהודעת הערעור, עיינו בגזר הדין, שמענו בהרחבה את טיעוני הסגנון ודעתנו היא, כי לא נפלה טעות המחייבת את התערבותתו.

נתחיל מתיikon כתוב האישום - אין מחלוקת כי בכתב האישום המקורי הופיעו המילים "גידל הנאם סם מסוכן מסוג קנאביס שלא לצריכה עצמית" במסקל כולל של 5.535 ק"ג וחישש במסקל של 1.40 גרם נטו. מילים אלה נמחקו. לשיטتنا, המילים "שלא לצריכה עצמית" היו מלכתחילה מיותרות ולא היו צרכות להופיע בכתב האישום, שעל כן יש ממש בקביעתה של כב' השופטת קמא כי מדובר בתיקון מינורי וקל. מחלוקת המילים הללו אינה משנה את אופייה של העבירה ואת העבודות. מדובר במעדת סם שהתנהלה בדירתו של המערער. אנו מפנים בענין זה גם לאמור בעובדה מס' 2 בכתב האישום המפרט את אמצעי העזר שנמצאו בדירתו של המערער. מדובר בספר בשם "MRI חואנה" המכיל תМОונות וסבירים לגידול סם וכן מכשור: פילטר אוור, פילטר מים, שני עיניים, לוחות חשמל, כבלים, מפצלים, 6 יחידות של תעלות אויר, מפוחים, מאוורר ועוד, כל אלה פריטים המצביעים על מיזם בעל כל הצד הנחוץ לצורכי גידולו של הסם. כמות הסם שגדלה אף היא מדברת بعد עצמה. אין מחלוקת כי בגזר הדין בשורה הראשונה שלו נפללה טעות כאשר בית המשפט דבר על 555 גרם, מדובר בכתב האישום, בכ- 5.5 ק"ג. הכמות ומשמעותה אינם טעונים הסבר.

יש ממש בטענת התביעת ולפיה, גם אם הסם לא נועד מלכתחילה לצורכי הפצה, הרי המערער הוא בעל הבית עלייו והוא המחליט באשר לשימוש בו. ברצותו עושה בו שימוש עצמי וברצותו שימוש אחר. מכל מקום, מחיקת המילים אינה יכולה לשנות את העבודות הבסיסיות בהן הודה המערער, כמפורט בכתב האישום.

.5. ובאשר למשמעות העבירה - לצערנו, מזדמן לנו מידיו יומם להרחיב את הדיבור על תופעת מעבדות הסם מזוויות הרניה שלנו, קרי של ערכאת ערעור שהעסוק בתחום הפלילי הוא לחם חוקה. דומה שמעבדות הסם הפכו למכת מדינה. נראה שהקלות שבגידול הסם, הבטיחון היחסי באחישפה העבירה כאשר מדובר בפעולות תוך תחומי הבית והפוטנציאלי הגלום בה משמשים קרקע נוחה להפיקתה לנפוצה. נפוצות העבירה מחיבת אמירה ברורה ונורמטיבית של בתי המשפט העוסקים בתחום זה. את דברנו בנושא זה אמרנו למשל בע"פ 46738-09-14 שנitan ביום 14.12.31, שם הרחיבנו את הדיבור על

משמעות גידול הסם והצורך להילחם בו באמצעות ענישה מرتעיתה. דברים שאמרנו שם נכונים גם במקורה הנוכחי. המגדלים והמפיקים מצויים באותו מקום עצמו מבחינה ערכית, מעשית, שלא לדבר על חוקית, שהרי תקורת הענישה זהה.

6. בהינתן מכלול העבודות שפורטו לעיל, מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא (בין 7 ל- 20 חודשים), הוא מתחם ראוי. הפסיקה שהוגשה לעיינו בשפע רב מצביעה על כך שהמתחם משקף גם את הענישה הנוהגת, שעל כן אין מקום להתערב בו.

ובאשר למיקומו של המערער בתחום המתחם, נתנו דעתנו לאמור בתסקרים שירות המבחן, הן הتسקיר הראשוני והן הتسקיר העדכני, הדעת נותנת כי אלמלא האמור בתסקרים אלה היה המערער ממוקם גבוה יותר בתחום שנקבע על-ידי בית משפט קמא. בע"פ 452/14 (MPI כב' השופט ג'ובראן) נאמר: **"שיעור שהשיקום אינו בא להחליף את עיקרונו ההלימה ולא בכל מקרה ומקרה הוא יביא לחריגת לקולא ממתחם הענישה שנקבע"**. לעניינו המערער ממוקם ברף התחתון של המתחם שנקבע, ויש לו על מה לבך.

הרוע המזל, המערער נשא על גבו מאסר על תנאי וצדק בית משפט כאשר הפעיל מאסר על תנאי זה. בית המשפט הלך לקרויה המערער צעד נוספת נסף לקולא כאשר קבע שהמאסר על תנאי יופעל חלקו בחופף וחלקו במצטבר והתוכאה הסופית מידיתית, ראייה ולא ניתנת אפילו את מלא הביטוי לחומרתה של תופעת מעבדות הסמים שהפכו כאמור להיות מכת מדינה.

התוצאה היא כי אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודיע היום כ"ט שבט תשע"ה, 18/02/2015 במעמד הנוכחים.

מרימ סוקולוב, שופט

ג'ורג קרא, ס"נ

דבורה ברליינר, נשיאת
אב"ד